

Sv Terezka z Lisieux - Utrpenie Viera

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:10

"Nič nespôsobuje väčšiu bolesť ako vidieť trpieť tých, ktorých milujeme."

sv. Terezka z Lisieux

Utrpenie

Často som vybadala, že je dobré, keď človek znáša utrpenie... lebo utrpenie nás privádza bližšie k Bohu.

V detstve som trpela so smútkom, ale teraz trpím s radosťou a v pokoji. Naozaj som šťastná, že trpím.

Naučila som sa prijímať utrpenie s radosťou.

Už dlho je pre mňa utrpenie nebom na zemi a neviem si predstaviť, ako sa budem môcť udomáčniť tam, kde ustavične panuje radosť bez najmenej prímesi smútku.

Nič nespôsobuje väčšiu bolesť ako vidieť trpieť tých, ktorých milujeme.

Mám len jediné želanie: stať sa veľkou svätou, lebo len toto má na zemi cenu. Som pevne rozhodnutá odvážne sa pustiť do práce. Nechcem Ježišovi odoprieť ani jednu z početných obetí, ktoré odo mňa požaduje, chcem mu oddať svoju dušu, aby ju úplne vlastnil a urobil s ňou, čo chce. Nepôjde to bez utrpenia. Viem to veľmi dobre. Ale aká to radosť trpieť pre toho, koho milujeme.

Pochopila som, že ak sa chcem stať svätou, musím mnoho trpieť, stále sa usilovať o to, čo je dokonalejšie, a zabúdať na seba samu; pochopila som, že je mnoho stupňov dokonalosti a že každá duša môže slobodne odpovedať na výzvy Pána Ježiša, urobiť pre neho málo alebo mnoho, môže si vybrať medzi obetami, ktoré On žiada. Nato som zvolala ako kedysi v detstve: Môj Bože, ja si vyberiem všetko, nechcem byť polovičatou svätou, nebojím sa trpieť pre teba, bojím sa iba jedného, že si ponechám svoju vôľu. Vezmi si ju teda, lebo ja si vyberiem všetko, čo ty chceš!

Keď vidím trpieť svätých, nikdy nepocítim súcit s nimi. Viem, že majú silu znášať svoje ťažkosti a že tým preukazujú Bohu veľkú úctu. Ale tých, čo nie sú svätí, čo nevedia získať nijaký úžitok zo svojho utrpenia, tých veľmi ľutujem a mám s nimi súcit! Rada by som urobila všetko, aby som ich potešila a uľahčila ich stav.

Nezdráhajme sa plakať s Ježišom jeden deň, lebo sa budeme po celú večnosť tešiť z jeho slávy!

Je veľmi ľahké písať pekné veci o utrpení. Ale písanie neznamená nič, vôbec nič. Aby človek vedel, čo je utrpenie, najprv musí sám trpieť.

Lepšie je trpieť veľa a všade, mať viaceré choroby naraz. Je to ako pri cestovaní, keď berieme na seba všetky možné nepríjemnosti, lebo vieme, že čoskoro sa to skončí a že naša radosť pri dosiahnutí cieľa bude tým väčšia.

Trpme v pokoji! - Priznám sa, že sa mi toto slovo zdalo trochu silné. Ale ako som nedávno nad tým rozmýšľala, objavila som tajomstvo utrpenia v pokoji. Kto hovorí o pokoji, nehovorí o

Sv Terezka z Lisieux - Utrpenie Viera

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:10

radosti, aspoň nie o citeľnej radosti. Aby sme mohli trpieť v pokoji, stačí ochotne chcieť všetko, čo chce Ježiš.

Aká to radosť trpieť pre toho, koho milujem!

Kríž nie je na to, aby nás utrápil, ale aby nás posvätil.

Z malých krížov pozostáva celá naša radosť. Sú všednejšie ako veľké a pripravujú srdce na ich prijatie, keď to bude vôľa nášho dobrého Majstra.

Utrpenie sa stane najväčšou radosťou, keď ho hľadáme ako najdrahocenejší poklad.

Ten, ktorého kráľovstvo nie je z tohto sveta, mi ukázal, že pravá múdrosť spočíva v tom, aby sme chceli byť neznámi a pokladaní za nič, aby sme svoju radosť vkladali do pohrdania sebou. Chcela som, aby moja tvár bola ako Ježišova, naozaj skrytá, aby ma na zemi nikto nepoznával. Chcela som trpieť a byť zabudnutá...

Akou milosrdnou cestou ma Pán Boh vždy viedol! Nikdy mi nevnukol túžbu po niečom, čo by mi nedal. Preto mi pripadal jeho trpký kalich príjemný...

Mnohí slúžia Ježišovi, keď ich potešuje; ale málokto sa vzchopí, aby mu robil spoločnosť, keď spí na morských vlnách alebo trpí v záhrade smrteľného strachu!

Obetujem toto veľké utrpenie za úbohých neveriacich, aby dostali svetlo viery, za všetkých tých, čo sa vzdávajú od Cirkvi.

Akou milosrdnou cestou ma Pán Boh vždy viedol. Nikdy mi nevnukol túžbu po niečom, čo by mi nedal, preto jeho trpký kalich sa mi zdal lahodný...

Sv Terezka z Lisieux - Utrpenie Viera

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:10

Keď som sa raz pozerala na obrázok Pána Ježiša na kríži, bola som ohromená krvou, ktorá padala z jeho božskej ruky; zakúšala som veľkú bolesť pri myšlienke, že táto krv steká na zem a nikto sa neponáhľa ju pozbierať. Predsavzala som si, že sa v duchu budem zdržiavať pod krížom a zachytávať božskú rosu, ktorá z neho steká, pričom som si uvedomila, že ju potom budem musieť rozlievať na duše...

Ak človek nečaká nič, len samé utrpenie, najmenšia radosť sa stáva nečakaným prekvapením. Samo utrpenie prináša najväčšiu radosť, keď ho človek hľadá ako najvzácnejší poklad.

Viera

Ten, ktorého srdce bdie i v spánku, mi dal pochopiť, že pre tých, ktorých viera je malá ako horčičné semeno, robí zázrak a premiestňuje hory, aby túto malú vieru upevnil. No pre svojich verných priateľov, pre svoju Matku Máriu, nerobí zázraky skôr, než vyskúša ich vieru! Či nenechal umrieť Lazára, hoci mu Mária a Marta odkázali, že je chorý?... Či na svadbe v Káne, keď ho Mária prosila, aby pomohol hospodárovi, nepovedal, že jeho hodina ešte neprišla? Ale po skúške aká odmena! Voda sa mení na víno... Lazár vstane! Takto robil Ježiš aj so svojou malou Terezkou! Dlho ju skúšal, a potom splnil všetky túžby jej srdca...

Naša dôvera nie je nikdy dostatočne veľká voči dobrému Bohu, ktorý je taký mocný a taký milosrdný.

Táto skúška /t.j. "noc viery" celý rok pred smrťou/ bola prvou skúškou mojej viery. Ale On, "ktorého srdce v spánku bdie" (Pies 5,2), mi dal najavo, že tým, ktorých viera sa vyrovná čo len horčičnému semienku, dopraje zázraky, a že prenáša hory, aby takúto malú vieru upevnil. Ale pre svojich najlepších priateľov nerobí zázraky, kým nepodrobí skúške ich vieru.

Je to veľká pravda: Kvapka žlče musí byť v každom kalichu. Ale myslím si, že skúšky veľmi

Sv Terezka z Lisieux - Utrpenie Viera

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:10

pomáhajú odpútať sa od zeme. Dvíhajú náš pohľad nad tento svet. Na zemi nás nič nemôže uspokojiť. Môžeme požívať iba trochu pokoja, keď sme ochotní plniť Božiu vôľu.

Moja duša dozrela v ohni vonkajších a vnútorných skúšok.

Boh nemôže na mňa zoslať ani jednu skúšku, ktorá by bola nad moje sily.

Nenechajme skúšku, ktorú nám Ježiš posiela, nevyužitú. Je to zlatá baňa, ktorú treba dobyť. Takúto príležitosť by sme si dali ujsť?

V terajšej skúške Boh očisťuje to, čo je v našej láske ešte priveľmi ľudské.

Uvidíš, že po skúške príde radosť a že neskôr budeš šťastná, že si trpela.

Zdroj: www.ocds.sk